

## Sverige.

Säg broder, säg, om du det landet känner,  
som såg dig födas, såg dig växa opp,  
det landet där med fränder och med vänner,  
med värld af minnen och med värld af hopp —

det landet där emellan fjäll och vågor,  
med sommarnatt, som kläder sig i ljus,  
med vinterkväll belyst af norrskenslägor,  
med skogars allvar och med älfvars brus?

O fosterland, o Sverige, väna moder!  
Hur fjärran än vi dväljas från din kust,  
för dina skogar, sjöar, bärg och floder  
vårt hjärta slår af längtan och af lust.

Du är oss kär, du stolta mor, du sköna,  
där du med glansen af en evig is  
vid polens gränser vill din hjässa kröna,  
och där du ler i Kvickjocks parad.

Du är oss kär, där du i tysta dalar  
med trotsigt allvar på din panna står;  
och där ur Siljans öga mildt du talar  
om trofast kärlek och om ljuffig vår.

Du är oss kär, där näktergalar sjunga  
i bokars skygd vid Sundets fagra strand.  
Vi älska dina fält, där skördar gunga,  
men ock din mo, ditt karga svedjeland.

Du är oss kär i dina stora minnen  
och dina bragders underfulla rad.  
Med helig vördnad fylla våra sinnen  
den vises tankar, och hvad skalden kvad.

Du är oss kär, där du i torftig hydda  
till enkla seder ammar dina barn,  
där Gud ännu skall ge dig kraft dem skydda  
mot flärdens retelser och oväns garn.

O du vår vagga uti barnaåren,  
vår ungdoms kärlek, våra sorgers tröst;  
du gjuter balsam i de bittra såren,  
dem hat och afund fräta i vårt bröst.

Och när vår ande vill mot ljuset sväfva  
och vingen tynges utaf stoftets kvalm  
och dagens lumpna sorger söka kväfva  
vår känslas glöd och tära tankens malm —

---

då skall ännu med himlens hjälp ditt minne,  
du hulda moder, lifva våra bröst  
och tända elden i vårt matta sinne  
och låta våren blomstra i vår höst.

ARTUR HAZELIUS.

---

Ofvanstående dikt härstammar från Artur Hazelius' studenttid, men framtogs från sin gömma och omarbetades ej många år före hans död. Det är i den form hon sålunda erhöll, som hon här återges. Förutom denna dikt finnes bland hans papper endast *ett* försök på vers, och detta till innehåll som form härledande sig från hans sista tid.

G. H.